

[Erik Worm.]

gel, og lovforslaget indeholder da også muligheder for, at åremålet kan udvides til 20 år, når omstændighederne taler derfor, f.eks. når en godkendt udviklingsplan foreligger.

De beføjelser, der efter lovforslaget tillægges landbrugsministeren, kan han lade udøve af jordlovsudvalget, jordbrugskommissionerne eller anden stedlig myndighed.

Med dette lovforslag er der lagt op til en løsning af jordproblemerne i det åbne land, og vi mener hermed, at der er gode muligheder for ikke alene at tilgodese landbrugserhvervet, men også ungdommens fremtidsmuligheder.

Jeg anbefaler på min gruppes vegne det fremsatte lovforslag.

H. C. Toft: Den lov, som landbrugsministeren foreslår ændret, blev bekendtgjort den 8. juni 1971. 18 måneder senere, den 15. december 1972, fremsætter landbrugsministeren det forslag om ændring af landbrugsloven, vi behandler i dag. Alle folketingets partier var enige om den lov, som blev vedtaget i maj måned 1971. Alle ordførere gav udtryk for, at vi her var blevet enige om en lovgivning, der var af væsentlig betydning for den videre strukturudvikling i landbruget.

Ser vi på ændringerne af denne lovgivning vedrørende landbrugsejendomme gennem de sidste 15 år, har de gang på gang drejet sig om en yderligere liberalisering, som udviklingen havde nødvendiggjort. Men nu står vi i dag over for dette lovforslag, 18 måneder efter at det enige folketing udtrykte, at nu havde vi gennemført en lovgivning, som formentlig kunne holde i adskillige år, og som var af betydning for udviklingen i landbrugsstrukturen i Danmark, således at vi fortsat kunne have en struktur, der var bedre end andre landes. Nu 18 måneder efter kommer landbrugsministeren - den nye landbrugsminister, skal jeg vel sige - og foreslår en indsnævring i disse muligheder. Jeg erindrer om, at den socialdemokratiske ordfører, da lovforslaget blev behandlet i 1971 — det var den tidligere landbrugsminister, nuværende fiskeriminister, hr. Chr. Thomsen — også gav udtryk for, at den lovgivning, man nu gennemførte, var den rigtige.

Hvad er da baggrunden for, at landbrugsminister Ib Frederiksen kommer med forslag om en indsnævring? Er der en saglig baggrund? Er der noget erfaringsmateriale i det korte tidsinterval, der er gået, fra loven trådte i kraft i juni 1971 indtil december 1972, der har sagt, at her var noget, der var absolut nødvendigt, som man havde gjort erfaringer om? Vi ved, at igennem de sidste mange år har 5.000-6.000 landmænd forladt landbruget, og at der nu kun er 1.000 unge til at overtage deres bedrifter. Vi må forvente, at en tilsvarende udvikling på grund af de besiddende landmænds alder vil fortsætte i de kommende år, og det vil sige, at der er meget få købere mellem unge landbrugere til at overtage de bestående ejendomme. Det, vi har brug for, er en smidig lovgivning, svarende til udviklingen, svarende til den fortsatte effektivisering, effektiviseringsmuligheder.

Hvad er det så, landbrugsministeren nu foreslår? Efter landbrugsministerens forslag kan landbrugsministeren nu ikke ophæve landbrugspligten, når jorden i nær fremtid skal anvendes til udnyttelse af særlige forekomster i jorden. Hvorfor, hr. minister? Vi gennemførte i sidste folketingssamling loven om sten og grus, hvor det er ministeren for offentlige arbejder, der bestemmer, om jorden må anvendes, om der må graves grus eller ej. Hvorfor skal vi så ændre her? Vil landbrugsministeren gå i vejen for ministeren for offentlige arbejder og nægte, hvad han tillader?

Efter lovforslaget kan landbrugsministeren heller ikke mere bestemme, at jord, der er uegnet til landbrug, kan fritages for landbrugspligten. Ja men hvorfor, hr. minister? Hvorfor skal uegnet landbrugsjord være pålagt en landbrugspligt? Ministeren kan sige, at vi vil gribe ind, men vi har jo zone-lovgivningen i forvejen, hvor zonelovsmyndighederne har mulighed for at bestemme, om et stykke jord må udstykkes eller ej, hvis der er andre hensyn end landbrugshensyn at tage, hvis der er rekreative hensyn at tage.

Efter lovforslaget skal man nu søge tilladelse for at få hævet landbrugspligten, selv om ejendommen kommer under 2 ha. Alle i folketinget var i 1971 enige om, at landejendomme af denne størrelse ikke danner